

נפרדים מיום ס'ה

יוס'ה שלנו

יוס'ה נולד ב – 21.10.1941. בן לשרה ואיצל ממייסדי הקיבוץ ו אח ליעל, בהמשך הצטרפו למשפחה מيري ושול.

את שנות ילדותו עשה בקבוצת עופר, צער הילדים בכיתה. איתם עליה, בגיל תשע וחצי, למועד החינוכי בנגב, שם למד שנתיים.

בשל גילו הצעיר, משןפתח בקיבוץ מוסד צפית, חזר לקיבוץ, השתלב בקבוצת לבנה ולמד שוב, בפעם השלישייה, את כיתה ו' ובפעם השנייה את כיתה ז' .

פרח והצטיין במקצועות הריאליים, היה פעיל חברתי ובעל כושר מנהיגות. מעשי הקונדס והפריחות שלו היו לשם דבר. לא היה בקיבוץ מנועל שעמד בפניו.

בשנת 1961 התגייס לצה"ל. שובל לקורס טיס, אך בהשפעתו של דוד אלעזר (דדו) שהתגורר אז בקיבוץ סרב ללכת לחיל האוויר והתעקש להתגייס לשירות, ביחד עם רבים מבני כיתה.

מיד עם גיוסו בלטו כישורי המנהיגות והפיקוד שלו, היה חניך מצטיין בכל קורס צבאי בו השתתף והשתחרר בדרגת סגן.

בשנת 1963 נישא למלה ו נולדו להם שלושה ילדים – נוית, כרמיה ו שגיא. מהם נולדו להם שישה נכדים.

לאחר שחרורו חזר לקיבוץ ומילא בו שורת תפקידים.

עם פרוץ מלחמת ששת הימים גויס ולחם כמפקד צוות סיור שירות. הוביל את הגדור לעורף האויב והשתתף בין השאר בקרבות בסכר הרואפה, באום אל כתף ובאבו עגלה. על חלקו בקרבות אלו הוענק לו עיטור המופת.

במהלך מלחמת ההתשה מונה למ"פ סיור במילואים והחזיק ק"ו בתעלת במשר כמאה ימים.

בשנת 1971 הטיל עליו ברון להקים את גדור 88, דב לבן. סיירת שירות מטכ"לית, סודית ביותר, שהורכבה מכל שול אמפייביים מצריים, שככל לוחמיה מתנדבים ו שנודעה לבצע פעולות בעורף האויב המצרי.